

Storspoven *Numenius arquata* som häckfågel i Stockholms skärgård

ROLAND STAAV

Under läsning av v. HAARTMANS artikel (Ornis Fennica 1972:2) om förändringar av häckfågelfaunan i sydvästra Finlands vikar fäste jag mig speciellt vid storspovens tillbakagång; bland annat anges att denna fågel helt försvunnit som häckfågel på skärgårdsöar. Jag har sedan ett 15-tal år undersökt fågelfaunan i norra delen av Stockholms skärgård och kan tala om att storspoven ännu finns kvar i litet antal på några enbuskbevuxna skär. Det är blott några få skär, där häckning äger rum, men eftersom storspovarna är traditionsbundna fåglar och de kan nå hög ålder, finns fåglarna kvar här år efter år. Ett av paren har funnits kvar på samma lokal sedan 1969, då jag för första gången konstaterade häckning. Redan vid månadskiftet maj—juni tycks honorna lämna skärgårdsöarna och hanen får själv dra omsorg om de små ungar.

Storspovshäckningar i skärgårdsmiljö

Huggorm plundrar fågelholk

LARS VON HAARTMAN

Att småfåglarnas förluster av ägg och ungar är stora vet varje ornitolog. Boplundrare av olika art är framme, men endast i undantagsfall blir det klart, hur plundringen verkligen gått till. Större hackspett, kråka, nötskrika, människa, katt, hund och huggorm har blivit avslöjade av mig som boplundrare på Lemsjöhölm, ekorre och räv är misstänkta.

har rapporterats från norra Upplandskusten; *Björns skärgård* samt *Svartlöga skärgård* i inre delen av björkskogsregionen, som jag själv specialstuderat.

I övrigt har storspovarna gått tillbaka som häckfåglar i Östra Svealand liksom i sydvästra Finland, medan goda bestånd tycks finnas kvar i Norrland.

S u m m a r y : The Curlew *Numenius arquata* breeding in the archipelago of Stockholm

In spite of the general decrease of the Curlew population in the region, a few pairs have been found breeding on rocky treeless islets in the Stockholm archipelago. One of the pairs has bred in the same locality since at least 1969.

Selostus: Isokuovin pesimisestä Tukholman saaristossa

v. Haartmanin mukaan (Ornis Fenn. 1975:2) isokuovi on hävinnyt pesimälintuna Lounais-Suomen saariston kareilta ja pikkusaarilta. Tukholman saariston pohjoisosassa se kuitenkin edelleen pesii kareilla, mm. ainakin vuodesta 1969 alkaen samalla puuttomalla katajia kasvavalla kallioluodolla. Alueen kanta on selvästi taantunut niinkuin Lounais-Suomessakin.

Huggormen hör troligen till de värsta. Att jag sett huggormen plundra ett lövsångarbo och ett lågt beläget träd-kryparbo är inte så märkligt. Intressantare är att huggormen också går upp i träd och plundrar bon av hållbyggare. Sålunda har jag sett en huggorm halvvägs uppe i ett tofsmesbo med ungar och tre ggr. har jag funnit huggormar inne i bon av svartvit flugsnappare och påfallande ofta direkt under träd med av flugsnapparen bebodda holkar. I två fall hade huggormen endast behövt klättra ca 1 1/2 m. för att